

- de bescherming door het depositogarantiestelsel van deposanten van bijkantoren van kredietinstellingen die in andere lidstaten werden opgericht;
- een handleiding voor stresstesten op de naleving waarvan het Garantiefonds zal toezien;
- een terugbetaling op eigen initiatief voor de deposanten van de kredietinstellingen en een terugbetaling na het indienen van een aanvraag voor de deposanten van andere ondernemingen;
- de termijnen binnen welke de terugbetaling door het Garantiefonds moet plaatsvinden;
- de gevallen waarin de terugbetaling aan deposanten uitgesteld mag worden; en
- de gronden tot weigering van de terugbetaling door het Garantiefonds, welke beperkt blijven tot het witwassen van geld en het verstrekken van valse verklaringen.

R. F. en G. H.

Koninklijk besluit van 21 november 2016 over de verplichtingen inzake de aan deposanten te verstrekken informatie over de depositogarantie (BS 30 november 2016), in werking getreden op 1 februari 2017

BANK- EN KREDIETWEZEN

Bescherming spaarder – Depositogarantie

BANQUE ET CRÉDIT

Protection de l'épargnant – Garantie des dépôts

Dit koninklijk besluit kadert in de omzetting van artikel 15, 2. en 3., artikel 16 en artikel 19, 2. van richtlijn nr. 2014/49/EU²⁶. Bij de gedeeltelijke omzetting van deze richtlijn door de wet van 22 april 2016²⁷ werd de Koning in artikel 383 van wet van 25 april 2014²⁸ gemachtigd om de inhoud te bepalen van de informatie die de kredietinstellingen aan de deposanten moeten verstrekken over de dekking van hun tegoeden in het kader van het Belgische depositogarantiestelsel.

Het koninklijk besluit definieert de informatieverplichtingen die de kredietinstellingen naar Belgisch recht ten aanzien van hun deposanten moeten naleven met betrekking tot het Belgische depositogarantiestelsel. Dit zowel voor de deposito's die zij houden in België als voor de deposito's die zij houden in andere lidstaten van de Europese Economische Ruimte (EER), waar zij hun werkzaamheden verrichten via een bijkantoor of in het kader van het vrij verrichten van diensten.

²⁶. Richtl. nr. 2014/49/EU van het Europees Parlement en de Raad van 16 april 2014 inzake de depositogarantiestelsels (*Pb.L.* 12 juni 2014, afl. 173, 149).

²⁷. Wet van 22 april 2016 tot omzetting van richtlijn nr. 2014/49/EU inzake depositogarantiestelsels en houdende diverse bepalingen (*BS* 12 mei 2016, p. 31.137).

²⁸. Wet van 25 april 2014 op het statuut van en het toezicht op kredietinstellingen (*BS* 7 mei 2014, p. 36.794).

Op grond van artikel 5 van het koninklijk besluit moeten de kredietinstellingen de informatiefiches over de depositobescherming naar vorm en inhoud opstellen overeenkomstig het model dat als bijlage bij het koninklijk besluit wordt gevoegd. De kredietinstellingen moeten deze informatiefiche, op grond van artikel 7, op een duurzame drager of via een website verkrijgbaar stellen en deze informatiefiche, op grond van artikel 6, voor het sluiten van een depositocontract kosteloos aan de deposant verstrekken in één van de officiële landstalen of in de taal waarvoor de deposant en de kredietinstelling hebben geopteerd. Alle informatie waarvan sprake in het model moet worden vermeld en er mag geen bijkomende informatie worden toegevoegd.

Het koninklijk besluit bepaalt ook de informatieverplichtingen voor de kredietinstellingen naar het recht van derde landen die in België een bijkantoor hebben gevestigd.

De Autoriteit voor Financiële Diensten en Markten (FSMA) is de bevoegde autoriteit die moet toezien op de naleving van de bepalingen van dit koninklijk besluit.

R. F. en G. H.

ESAs joint guidelines on the characteristics of a risk-based approach to anti-money laundering and terrorist financing supervision, and the steps to be taken when conducting supervision on a risk-sensitive basis, 16 november 2016, inwerkingtreding op 16 november 2017

FINANCIEEL RECHT

Witwasreglementering

DROIT FINANCIER

Blanchiment de capitaux

Deze richtsnoeren, die gericht zijn tot de nationale bevoegde toezichthouders, beogen de kenmerken vast te stellen van een op risico gebaseerde aanpak van het toezicht op de naleving door kredietinstellingen en financiële instellingen van de regelgeving inzake het witwassen van geld en de financiering van terrorisme, alsmede de maatregelen die moeten worden genomen wanneer het toezicht op basis van het risico plaatsvindt.

De richtsnoeren karakteriseren de op risico gebaseerde aanpak van het toezicht als een voortdurend en cyclisch proces bestaande uit vier fasen:

- 1) het identificeren van risicofactoren inzake het witwassen van geld of de financiering van terrorisme;
- 2) de beoordeling van het risico op het witwassen van geld of de financiering van terrorisme t.a.v. elke (groep van) krediet- of financiële instellingen;
- 3) de toewijzing van de voor toezicht beschikbare middelen i.f.v. deze risicobeoordeling; en
- 4) toezicht en revisie teneinde te verzekeren dat de risicobeoordeling en toewijzing van de middelen actueel en relevant blijven.

In de richtsnoeren formuleren de Europese toezichthoudende autoriteiten (ESA's) aanbevelingen aan de nationale bevoegde toezichthouders voor elk van de vier afzonderlijke fasen. Zo moeten de nationale bevoegde toezichthouders o.a. (1) de blootstelling van de sectoren onder hun toezicht aan risico's op het witwassen van geld en de financiering van terrorisme vaststellen en beoordelen en (2) de aandacht, intensiteit en frequentie van hun toezicht dienaangaande aanpassen.

De richtsnoeren benadrukken dat de omvang of systeemrelevantie van een krediet- of financiële instelling op zich niet indicatief mag zijn voor de mate waarin de instelling is blootgesteld aan risico's op het witwassen van geld en de financiering van terrorisme.

R. F. en G. H.

EBA-richtsnoeren inzake stilzwijgende steun voor securitisatietransacties, 3 oktober 2016, in werking-treding op 1 maart 2017

FINANCIËEL RECHT

Financiële markten – Gedragsregels – Securitizatietransacties

DROIT FINANCIER

Marchés financiers – Principes – Opérations de titrisation

Op 3 oktober 2016 publiceerde de Europese Bankautoriteit ("EBA") richtsnoeren betreffende stilzwijgende steun voor securitisatietransacties door een als sponsor optredende instelling of een initiërende instelling die haar contractuele verplichtingen overschrijdt, in overeenstemming met artikel 248 van verordening (EU) nr. 575/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende prudentiële vereisten voor kredietinstellingen en beleggingsondernemingen²⁹.

De richtsnoeren bepalen wanneer transacties "at arms length" zijn gesloten en wanneer transacties niet gestructureerd zijn als steun voor effectiseringsoperatoren.

Verordening (EU) nr. 575/2013 legt beperkingen op aan impliciete steun aan effectiseringsverrichtingen. Bij de niet-naleving van de vereisten zal een originator of sponsor meer eigen kapitaal moeten aanhouden.

Tot slot wordt voorzien in richtlijnen voor het in kennis stellen van de bevoegde autoriteiten van de securitisatietransacties indien aan bepaalde voorwaarden wordt voldaan, en de wijze waarop deze autoriteiten in kennis moeten worden gesteld.

R. F. en J. D.

²⁹. *Pb.L.* 27 juni 2013, afl. 176.

EBA guidelines on ICAAP and ILAAP information, 3 november 2016, in werking getreden op 1 januari 2017

BANK- EN KREDIETWEZEN

Toezicht op kredietinstellingen – Minimum eigen vermogen – ICAAP – ILAAP

BANQUE ET CRÉDIT

Contrôle des banques – Fonds propres minimum – ICAAP – ILAAP

Deze richtsnoeren van de Europese Bankautoriteit (EBA), die kaderen in het nastreven van consistente, efficiënte en effectieve toezichtspraktijken binnen het Europees Systeem voor financieel toezicht (ESFS), bevatten aanbevelingen voor de bevoegde autoriteiten inzake de informatieverzameling betreffende het interne beoordelingsproces van de kapitaaltoereikendheid (hierna "ICAAP")³⁰ en het interne beoordelingsproces van de liquiditeittoereikendheid (hierna "ILAAP")³¹ van kredietinstellingen en beleggingsondernemingen.

Teneinde een gemeenschappelijke en consistente benadering te garanderen, bepalen de richtsnoeren dat de bevoegde autoriteiten de volgende informatie van kredietinstellingen en beleggingsondernemingen moeten verzamelen:

- algemene achtergrondinformatie (o.a. intern bestuur, risicobeheer, raamwerk voor stresstests, bedrijfsmodellen) met relevantie voor het ICAAP en het ILAAP;
- specifieke informatie inzake het ontwerp en de voornaamste eigenschappen van ICAAP-methodologieën en modellen, en de resultaten hiervan m.b.t. o.a. interne kapitaaltoewijzing en stresstesten;
- specifieke ILAAP-informatie inzake o.a. liquiditeit, strategieën voor liquiditeitsbuffers en het beheer van zekerheden en stresstesten; en
- een samenvatting die de voornaamste vaststellingen van ICAAP en ILAAP bevat, en de op grond van de bevindingen doorgevoerde en geplande wijzigingen in het risicobeheer, de bedrijfsplannen en het ICAAP en het ILAAP.

De richtsnoeren stellen verder algemene criteria vast die voorschrijven hoe de bevoegde autoriteiten, rekening houdend met het proportionaliteitsbeginsel, de vermelde informatie moeten verzamelen en gebruiken in het kader van hun beoordeling van het ICAAP en het ILAAP.

R. F. en G. H.

³⁰. Art. 73 van richtl. nr. 2013/36/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende toegang tot het bedrijf van kredietinstellingen en het prudentieel toezicht op kredietinstellingen en beleggingsondernemingen, tot wijziging van richtl. nr. 2002/87/EG en tot intrekking van de richtl. nrs. 2006/48/EG en 2006/49/EG (*Pb.L.* 27 juli 2013, afl. 176, 338).

³¹. *Ibid.*, art. 86.